

TELEGRAFUL ROMAN.

Ȧpare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adre a la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiin, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 46
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se inapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin, 26 Ianuarin, 1894.

Sunt curioșe la noi în Ungaria lucrurile; este interesant cum s'a schimbat de câte-va decenii sentimentul publicului magiar. Ȧiarele de mai înainte și cele de acum, Ȧiarele cari sunt expresiunea sentimentului public al unui popor, al unei societăți, ne dau în privința acêșta dovești foarte interesante; interesante cum se încercă a se ascunde adevêrul, êr de altă parte cum se Ȧice una și se face alta. Vom aminti ađi două dintre aceste, cari ilustrează în destul cele Ȧise de noi mai sus. Inainte de acêșta însă trebuie să facem o mică digresiune. Trebuie să amintim, că causa schimbării sentimentului poporului magiar, după cum credem noi și după cum arată tôte semnele, este influința ovreismului asupra stărilor din Ungaria; cel puțin de atunci se observă o schimbare la poporul magiar, de când, după incheierea pactului dualistic, ovreii lingușind orgoliul magiarilor și profitând de încurcările materiale, încet pe încetul au ajuns la putere, au ajuns a da tonul în multe privințe.

Ȧiarele de mai nainte ale magiarilor erau conduse de idei liberale. Dacă în vre-o țară de-a Europei apărea un curent sau se ridica un bărbat de stat, care reclama autonomia vre-unei provincii sau pretindea restaurarea drepturilor avitice ale vre-unui popor, în presa magiară tôte aceste aflau un puternic ecou, un glas amicabile, care adese trecea, după firea magiarului, până la esces întru apărarea și preamărirea respectivului bărbat și a pretensiunilor susținute de el.

Așa era mai nainte. Ađi? Ađi s'a schimbat tréba, ađi foile magiare vorbesc numai per tangențem despre mișcările liberale din străinătate și le fac comentarii reutăcioșe, batjocoritoare. Dovada cea mai eclatantă este moșnégul liberal Gladstone. Pe când tótă presa liberală lauda și admira silințele lui Glaestone de-a da Irlan-

dei autonomie și astfel a împăca și liniști un popor, a-l face stăpân pe sorte sa, foile magiare scriiau și scriu și acum când e vorba de Gladstone, în ton ironic, silindu se din respuțeri, a aréta că ceea ce voiesce Gladstone cu Irlanda este un lucru netrebnic, periculos chiar pentru unitatea Engliterei. Pare-că nu e mai periculos a ținea un popor apêsat, în nemulțămire, decât a-i da libertatea. Dar de giaba, presa magiară voia să presinte lucrul așa, căci mai scii, s'o fi simțind cu musca pe căciulă.

Alt cas contrar de la acesta ne dá „Magy. Hirl.” de eri, 6 Faur n. c. Acest Ȧiar din incidentul decapitării la Paris a anarchistului Vaillant scrie un prim-articol, în care, între altele aflăm următoarele:

„Poporele ele își fac legile; puterea acêșta nu o pot folosi spre mai bine, decât a crea legi escepciionale? Escepcițiunea este totdeuna nedreptate și totdeuna acela are drept, pe cine îl ovesce. De apêrat se ne apêram dar nu trebuie să fim mici de suflet... Chemarea societății este: dreptate liniștită, êr nu oscilarea nedreptă provocată de frică, ghilotină, la care respunsul e bomba. Căci revoluția e ca hydra, dacă-i tai un cap, creșe în locul lui o mie de capete.

Ei bine, pe când presa magiară scie să dea neste sfaturi cum se cade europenilor, tot atunci ea aprobă, ba saltă de bucurie, la stări și casuri analoge din patria noastră, la măsuri aplicate pe nedrept față de noi. În Ardél este o lege electorală escepcțională, susținută contra românilor, presa magiară o aprobă; adunări de ale noastre sunt oprite, procesele de presă urméză cu grămada, frați de ai nostri stau cu anii în temnițe, foile noastre sunt brevi manu suprimate, ca într'un stat despotic — și tôte aceste presa magiară le aprobă, nu le combat.

Nu este acêșta din partea presei micime de suflet?

Revista politică.

Foile din Budapeșta se ocupă cu petrecerea Maj. Sale și constată cu mulțămire un deosebit interes, ce l'a avut Majestatea Sa în residența cea nouă. În Ȧilele din urmă a fost primit în audiența ministrul Wekerle. Audiența a durat mai mult timp, în care ministrul a făcut relațiuni despre situațiune. Foile guvernamentale afirmă că ministrul s'a întors foarte mulțămit cu rezultatul audienței și că poziția guvernului și politica lui sunt asigurate pe mai mult timp.

Maiestatea Sa a petrecut în Budapeșta 19 Ȧile, făcând mai multe excursiuni de vênătore la Gódöllö.

Scirile din Germania anunță érași apropiata întâlnire a fostului caucelariu Bismarck cu împêratul Wilhelm. Să scie că Bismarck a fost óșpele împêratului în Berlin și acest eveniment s'a serbătorit în tótă Germania ca un cas epocal. Impêratul a cedat vederilor fostului bărbat de stat și s'a conformat lor și pentru a avé liniște în lăuntruț țerei a învitat la curte pe bărbatul cel mai serbătorit în Germania, care a făcut puternicul imperiu de astăđi.

Nu ca contră visită din curtoasie e privită deci visita, ce o face împêratul la principele Bismarck, ci ca un act prin care vrea să dovedescă, că tinêrul monarch al unui stat așa de puternic se conformeză sfaturilor bătrânului om de stat; de aici se esplică, că întreaga presă germană caută să dea acestei visite o însêmnatate mare politică.

După ultimele informațiuni terminul pentru visita nu e încă definit, cu tôte, că direcțiunea căilor ferate a luat tôte măsurile, ca să se pregătescă un drum festiv până la locul unde petrece bătrânul Bismarck.

Un lucru însă se constată de pe acum și se socotesce drept urmare a întâlnirii, ce o a avut împêratul cu Bismarck. Acêșta este convențiunea vamală cu Rusia.

Scirile din Berlin spun, că acêșta convențiune este ca și încheiată, că

Germania și Rusia au ajuns la punctul hotărîtoriu în acêșta cestiune. Germania a cedat mult, foarte mult din pretensiunile sale, a acordat favoruri, de cari puține state se pot bucura și tôte acestea în urma visitei lui Bismarck sau după cum spun foile guvernamentale din Germania, în urma negoțierilor, din cari are profit mare și Germania.

În urma acestora spiritele par mai liniștite și relațiunile din impeiriul german mai favorabile. Să așteptă numai rezultatul final, care se speră că va și urma cu tôte că Francia încă are un cuvânt cumpênitoriu în acêșta cestiune.

În Germania de altfel în timpii din urmă s'a înmulțit atât de mult proletariatul industrial, încât Ȧeci de mii de brațe stau fără nici o muncă, amenințând mereu ordinea publică și dând un contingent însemnat anarchistilor. Êr alții desperați de sórtea lor miserabilă au emigrat și continuă mereu să emigreze în America și în Africa de sud. Și în fine milioanele de muncitori se plâng mereu de scumpetea traiului pe de o parte și de ieftinătatea muncii pe de altă parte.

Produsele agricole ale Rusiei, n'au nici o piață mai apropiată ca cele din Suedia, Norvegia și Danemarca. Consumația din aceste țeri însă este inferior mai neînsemnată, decât prisosul de producțiune al Rusiei. Unde se pôte găsi un debușeu sigur și stabil pentru acest prisos de producție? Numai în Germania, unde consumația este în aceeași proporție cu prisosul de producție din Rnsia.

Ce va fi acum când se va discuta convenția cu Rusia și când marii proprietari vor fi atât de crud isbiți în interesele lor?

Agrarii și conservatorii germani au dreptate să combată convenția cu Rusia. Agricultura în Germania este foarte costisitoare, atât de costisitoare în cât pământul abia produce trei la sută în timpuri normale. Și dacă cerealele rusesci vor inunda piețele germane, cum ore vor susține cerealele germane concurența cu

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

Un manuscript în limba Macedo-română.

(Urmare.)

Diak. Amin. Amin. Amin.

Și dupăel Diakonlu plecă kaplu kătră Popa zice acista;

Aducî aminte de mine pekatoslu, sânte Ștepane! Și se întorce la loklu unde stătî mai nante, lăa și suflariul êarò prekum mai anteu

Êarò Popa se rogà încet:

Ka sò fie celor, kari se vor kuminekà spre treziră sufletului, spre liertară pekatelor, spre impreunară ku Sântul têu Spiritu, spre pliniră impe-raciei cerurilor, spre inkredereă kătră tine, nu spre judekată, seu spre kondamnă: anke aducemu cie acista servire kuvëntătore pentru repausū intru kredincă, Stramoșii, Părinții, Patriarhi, Preziketorii, Apotolii, Preinstincătorii, Binevestitorii, Mărturii, Mărturitorii, Apunătorii, și pentru tot sufletul de-

reptu, karele se servêși intru bună kredincă. Apoi timecăză sântele Skunsorii, și zice ku boce mare:

Mai ales pre preăsanta, korata, prabinekuvëntata, marita Ștepana nostra Zeunaskătoreă, și totdeuna Vergineă Maria intru kântări sò marimu.

Kântar. Se kade ku adeverat a ferici pre tine Zeunaskătore, totdeuna fericită, și ku totul nevinovată, și Muma Zeului nostru. Karăa esti mai precuiță dekăt Heruvimii, și nesimelat mai mărîtă dekăt Serafimii; karăa nestrikat pre Zeu Kuvântul naskuși; pre tine adevrata Zeunaskătore mărimu.

Êarò de este Liturgiăa sântului Vasillu mare se kântă după Tonlu 8. acista. De tine se bukòrà, karăa esti plină de don, tótă fapatura, adunară angerăaskă, și genlu omenesku; karăa esti baserikă sântică, și raflu kuvântătoriu lauda virginiei, din karăa Zeu se intrupă, și prunku se făku, karele este maînante viete Zelul nostru; kă sinlu têu se făku skaon, și pânteklu têu mai desfătat dekăt cerurile lu lukrà. De tine se bukurà, karăa esti plină de don, totă fapatura, mărire cie.

Êarò in Joia mare se kântă după Tonlu 6. acista.

Din ospeciul Ștepanului, și din mēasa memorietore veniei kredincioșilor la lok inaltu, ku kuget-

inalte sò ne indulcimu, kă preainaltu din kuvëntul lui kunostemu, pre karele mărimu.

Êarò in Sâmbata mare se kântă după Tonlu 6. acista.

Nu te vaeta pentru mine, Mumă, kă vezî pre mine Fiul têu in gropă, pre karele lusași in pântek fîră de semincă kă me voiți skolă, și me voiți preamărî, și voiți inalcă intru mărire ka un Zeu pre acei, kari ku kredincă, și ku amor pre tine neincetat maresku.

Êarò Diakonlu timecăză sânta Mēasă impregtur și Trupeile. Și se aduce aminte de morci și de vii pre cari voeste. Êarò Popa se pleakă, și se rogà încet. Pentru sântul Ioan preziketoriul, și botezatoriul. Pentru sântu, si prelaudaci Apostol. Pentru sântul (kutare, a kărui și reinimară se face), și pentru tocî Sâncii tei, ku a kărur rogaciuni ne akopere, Zeule! și reinimă pre tocî adormiciu intru sperinca inviarei a viceei vietosă. Aici Popa aduce aminte pre vii, și pre moreii.

Pentru vii zice;

Pentru mântuiră, veglăreă, și liertară pekatelor a servului Zeului (N).

(Va urma.)

ele, câtă vreme aceste sunt scumpe și cele dintâiu ieftine.

Posiția guvernului german este dar de altfel penibilă. Cercurile agrare și deputații conservatori vor desfășura o energie fără seamă în parlamentul german, pentru zădărnicierea acestei convenții, care urmărește să fie discutată în cursul lunii viitoare.

Deja cu ocazia discuției convenției cu România, conservatorii și agrarii au aretat cât sunt de tari. O lună întreaga a ținut discuția în secțiunile și în ședințele parlamentului în contra convenției cu România și cancelarul Caprivi deși a luat cuvântul în mai multe rânduri, deși a solicitat chiar și concursul împăratului Wilhelm abia a isbutit să obțină câte-va voturi mai mult în favoarea convenției cu România.

* * *
In zilele trecute ziarul „Köln. Ztg.” spunea, că se aștepta la o surprindere în Sârbia. La acesta „Politik” răspunde, că surprinderea din vorbă va fi, că regele, încercând înzadar de a câștiga la partidele sârbesci o ținută neatârnată în lupta contra poporului, s'a hotărât în fine să pășască pe singura cale, care-i mai rămâne în direcțiunea apucată, adică să facă o lovitură de stat asupra constituțiunii. Că mai curând sau mai târziu regele Alecsandru va fi silit să rupă drepturile constituționale ale națiunii, acesta de mult nu se trăgea la îndoială, și nu va surprinde în fapt pe nime afară d'ora pe cei dela granițele Sârbiei. Că se pregătesc în mod sistematic căile pentru o lovitură de stat în stil mare, o documentează de altcum și scrierile mai recente din Sârbia. Fôia oficioasă publică un ucas al regelui, prin care se dă o amnistie generală pentru delictele de presă, întru cât sentințele au intrat în putere de drept. Un alt ucas dă amnistie pentru toate delictele comise în contra ordinii la alegeri în timpul până la 1 Aprilie 1893, fie că s'a enunțat deja sentința, fie că cercetarea este încă în suspens; această amnistie se referă la acei funcționari liberali de sub regimul Avakumvici, cari la ordinul comisiunii de executare a scupcinei au fost trași în cercetare, pentru-că au luat parte la nedreptățile comise cu ocaz a alegerilor și la falsificarea rezultatului acelor.

Sasii și naționalitățile din Ungaria.

In timpul din urmă mai multe țări au discutat despre situațiunea poporului săsesc din Transilvania, carea o am sulevat și noi din incidentul proteste-

lor ce s'au ridicat din partea sasilor. Ziarele române a răspuns „Kronstädter Zeitung”, afirmând că sasii nu pot merge mână în mână cu celelalte naționalități. Ziarul din Bucuresci „Țara” încă a discutat această chestiune mai pe larg. Strecurându-se și inexactități în articolul publicat, domnul director al „Albinei” Parteniu Cosma a trimis numitului ziaru următoarea scrisoré drept rectificare și lămurire, căreia i-se dă mare importanță în toate cercurile:

Sibiu, 17 Ianuarie 1894.

Domnule Redactor!

In ziarul d-v. nr. 197 din 14 l. c. se publică un articol despre sasii din Transilvania, în care între alte multe inexactități se afirmă și următoarele:

„Adese-ori comitetul central al partidului național român din Transilvania a încercat să încheie o alianță cu sasii dar aceste încercări n'au isbutit, din cauza aversiunii pronunțate a dlui Parteniu Cosma, fostului președinte al comitetului, în contra sasilor.”

In interesul adevărului istoric trebuie să constat, că în timpul cât am fost și eu membru al comitetului central al partidului național, adică de la conferența națională din 1881, până la cea din 1884, nici-odată nici măcar vorbă n'a fost în comitet de a se încerca încheierea unei alianțe cu sasii.

Ce s'a petrecut dela 1884 încôce în sinul comitetului central în astă privință? — va se dică în 6 ani până la capitularea sasilor — nu știu, dar trebuie să presupun, că nici în acest timp nu s'a ocupat comitetul cu această temă, pentru-că, dacă numai pretinsa „aversiune” a mea contra sasilor ar fi zădărnicit alianța, cât timp eram membru și președinte al comitetului, de la 1884 încôce acea „aversiune” n'a mai putut paraliza nici o acțiune a comitetului din care nu făceam parte.

Peste tot, autorul acelui articol este rău informat despre sasii, și ca se nu amintesc altele, retace cauza principală a capitulării lor față cu magiarii, care a fost: ca se capete mână liberă în așa numita „universitate săsescă”, ceea-ce o au și obținut de la guvern în deplină măsură, o au și astăzi și sunt foarte mulțumiți, în cât și la încheierea sesiunii ultime oratorul și conducătorul lor a vorbit cuvinte foarte măgulitoare la adresa guvernului.

Rugându-ve să bine-voiți a da loc acestei rectificări în „Țara” și să primiți asigurarea deosebită mele considerațiuni, sunt

Al d-vostre

stimător

Parteniu Cosma. m. p.

La sistarea „Tribunei” și a „Fôiei Poporului”.

Cu privire la sistarea de nou a „Tribunei” și „Fôiei Poporului”, „P.

Lloyd” din 4 Februarie a, c. scrie următoarele:

Procurorul suprem din Cluj, Vita Sândor, a făcut din nou arătare la judecătoria cercuală din Sibiu, contra „Tribunei”. Obiectul arătării este, că Ioan Popa Necșa, care a primit dela Eugen Brode dreptul de editor-proprietar al „Tribunei”, își face acum pedepsă de două luni, pentru delict de presă, în închisoarea centrală din Sibiu — priu urmare în înțelesul § 6 al ordinațiunii ministrului de interne și a ministrului de justiție Nr. 1498 din 1871, el este lipsit de dreptul de a eda, în acel timp, ori-ce fel de scriere periodică, și astfel de câte-va zile „Tribuna” apare fără editor-proprietar.

De altfel Ioan Popa Necșa a insinuat fișpanului comitatului Sibiu, pe culegătorul său Iosif Marschal, ca persoană, care în absența lui, va fi răspunzător pentru edare. După-ce însă, conform punctelor 1—4 ai § 5 din ordinațiunea citată, editor-proprietar trebuie să fie și tipăritorul, și fiind că despre posibilitatea de suplinirea acestuia nu este amintit în numita ordinațiune, procurorul de stat nu este aplecat de-a recunoște de legală această procedură a „Tribunei”. In afacerea această așadară s'a ținut pertractare la 1 l. c. înaintea judecătoriei cercuale din Sibiu, care a durat până s'era târziu. Procurorul suprem a fost substituit de viceprocurorul Ludovic Nagy. Apărător al acusatului, adus din închisoare, a fost avocatul Albert Arz; la pertractare a luat parte și relectorul responsabil al „Tribunei” Alecsandru Dordea.

Avându-se în vedere natura întreită a delictului acusatului, acesta — pe baza § 28 al procedurii de presă, valabilă în părțile ardeleni — a fost pedepsit cu o amendă de 200 fl. pentru a căror plătire s'a făcut responsabilă și cauziunea fôiei. Tot odată a fost sistată din nou aparițiunea „Tribunei”, până la împlinirea condițiunilor prescise, și pe baza § 31 din procedura de presă, s'a enunțat, că în cas, dacă fôia va mai apăre sub asemenea, sau alt titlu, înainte de împlinirea condițiunilor obligătoare prin lege, fiesce-cărui număr i se va dicta pedepsă în bani de 100 fl. Hotărîrea această e motivată cu deosebire, prin un cas precedent al lui Necșa deorece când odată „Tribuna” a fost sistată a edat un număr sub titlul Cronice. In contra sentinței acesteia au insinuat recurs atât acusatul, cât și procurorul de stat; cel din urmă a cerut ea pedepsă să se ridice la 500 fl.

Ieri a sosit la judecătoria cercuală de aici (Sibiu) o nouă arătare a procuraturii supreme contra lui Ioan Popa Necșa pentru ziarul său intitulat „Fôia Poporului”. Această afacere, asemenea celei precedente, probabil, se va fini cu același rezultat.

Noutăți.

Academia română se va întruni anul acesta în sesiune generală la 15/27 Martie. In sesiunea această are să se facă recepțiunea dlui Tocilescu ales mai de mult și a dlilor Olanescu, Naum, Xenopol, Calinderu și Babeș, cari s'au ales în sesiunea anului trecut. Este însă probabil, că unele din aceste recepțiuni se vor amâna pe anul viitoru căci nu prea va fi timp să se pôtă face toate.

* * *
Averea Eforiei spitalelor civile din România. Averea Eforiei e foarte mare. Din venitul, pe care îl vom arăta aci, oricine pôte calcula la ce cifră se ridică capitalul.

Din arendarea moșiilor, Eforia spitalelor civile încasază anua 2,601,888 lei; din închirierea acaretelor suma de 50,929 lei, adică un total de 2,652,817 lei.

Afară de asta Eforia mai are păduri întinse, dintre care cea mai mare parte sunt arendate pentru suma de 89,511 lei anual, 6 restul exploatate și producând un venit de 75,000 lei. Tot din explötarea salinelor, a păcurei, a pietrei, etc. Eforia mai încasază suma de 197,893 de lei.

Intr'un cuvânt venitul total al acestei mari instituțiuni de bine-facere variază între 3,000,000 și 3,500,000 lei.

Afară de donațiuni, cari în anul espi-rat au fost de 19,439 lei, Eforia mai primește subvențiuni: de la stat 94,500 lei; de la alte autorități particulare 75,000 lei; de la biserica Icoana 4419 lei; și de la primăria Bucuresci 8000 lei și de la județul Prahova 3000; — în total 184,919, din cari 173,919 lei numai pentru ospiciul Mărcuța.

Cheltuelile anuale ale Eforiei se echilibreză cu veniturile. Ca anuitate a împrumutului de 2,000,000 lei, luată dela societatea Dacia-România, plătesce anual 162,164 lei, 7,000 lei procenta la 100,000 lei, datoriilor cassei pensiunilor și 45,000 lei, procenta pe 6 luni la suma de 1,500,000 lei, împrumutați dela cassa de depuneri.

Personalul administrației centrale costă 362,460 lei, 6 personalul tuturor spitalelor cuprins, medici, farmacisti, intendenți, interni, preoți, servitori etc. costă 553,650 lei.

Eforia spitalelor civile are, în toate spitalele ei, o mie două sute paturi. Aproximativ ea are anual în căutarea ei vr'o 14,500 de bolnavi. Afară d'asta, la consultațiunile gratuite, ce se află la toate spitalele Eforiei, vin zilnic, aproximativ, vr'o 500 persoane, ceea-ce face anual 180,000 de consultații gratuite. Medicamentele costă pe Eforie până la 94,000 lei anual, 6 iluminatul, încălzitul, transportul etc. costă 598—599 mii lei.

* * *
România și Papa. Sub acest titlu cetim în „N. P. Journal” următoarele: Din Bucuresci se scrie: După-ce a devenit în vacanță scaunul arhiepiscopesc catolic

Dr. Aurel Maniu.

In noptea de 12/24 Ianuarie din anul acesta, a trecut la cele vecinice un fruntaș bănățean al némului românesc, notarul public din Oravița, Dr. Aurel Maniu.

Cine din bănățeni nu a cunoscut pe acest vrednic fiu al poporului românesc? Românii îl cunosceau cu toții și îl iubeau, căci în totă vremea vieții sale, pentru binele și ajutorarea lor a trăit, de dragostea de nému a fost sufletul său vecinic încălzit și fericirea poporului, din care făcea el parte i-a zăcut totdeauna la inimă.

Dr. Aurel Maniu a fost un bărbat de mare greutate în sinul némului nostru, și densusul a fost mult considerat și prețuit chiar și de străini, a fost un om de mare importanță pe terenul public și a ocupat finale funcțiuni în diferite rânduri.

Ca om tânăr încă, el a ocupat postul de notar public în Lugoș, și la anul 1860 pe când constituționalismul a fost introdus în patria noastră după înăcțetarea ab-absoluteismului, el a fost numit protonotar al comitatului Căraș.

In luptele noastre naționale Aurel Maniu a luat parte activă, și a fost unul din membrii de căpetenie în această luptă.

O însemnată parte i-să cuvine ca merit, din reușita luptei noastre pentru despărțirea biserecii române de cea sârbescă, pentru scötorea biserecii noastre de sub autoritatea și de sub supremația biserecii sârbesci și înființarea metropoliei române din Ardeal și Ungaria, cu reședința în Sibiu.

Grele au fost acele vremuri pentru poporul românesc, când biserica lui era în mâna arhierieilor sârbi, cari numiau preoți români numai pe aceia cari le conveniau lor, — când românii nu puteau nici liturgia întreaga să o asculte în limba lor, să pôtă ridica glasul lor de rugăciune către atotputernicul Dumnezeu în limba lor maternă. Averile bisericesci erau pe atunci în mâinile sârbilor și deși românii erau mai mulți, aveau biserici mai sărace și mai mici, 6r poporul sârbesc avea biserici bogate și mari. Poporul sârbesc și el suferă ca și cel românesc, de aceleași neajunsuri pe cari némurile moștene le au îndurat pe acest pământ din partea stăpânitorilor, dar arhieriei lor au fost și mai ales astăzi sunt oameni, cari nu sunt la locul lor în fruntea biserecii, și nu se gândesc la nevoile poporului ci vâneză numai mărirea lor personală. In lupta românilor pentru despărțirea lor de sârbi, și pentru înființarea biserecii noastre autonome în frunte cu un

metropolit român, a fost pârtaș și Aureliu Maniu, și mult a ajutat prin înțelepciunea sa la deslegarea acestei afaceri.

Dr. Aureliu Maniu a fost și de putat în camera țării, unde a fost trimis de poporul său pentru ai reprezenta dorințele și pretensiunile. Cu multă demnitate a știut ilustra răposat să reprezinte acolo pe cei ce l'au trimis.

Astăzi însă poporul românesc din această țară nu e reprezentat în dietă, căci conferința națională a românilor, în care sunt fruntasii némului nostru aleși de popor, a decis în adunarea sa dela 1881 ce s'a ținut la Sibiu, că poporul românesc nu se mai luptă mai mult pe această cale, căci în contra stăpînirii care nu cruță toate mijlocele nelegale pentru înăbușirea mișcărilor românilor pe această cale, prin parlament românii nu pot lupta.

Această hotărîre s'a luat la anul 1881 numai pentru românii cari locuiesc în Ardeal, unde și contribuția pentru a putea avea dreptul de vot e de două ori mai mare decât la noi. Dar în anul 1887 o altă adunare a poporului românesc a hotărît ca nici românii din Banat și din părțile Crișului și Aradului, să nu mai ia parte la alegeri.

Această abținere dela alegeri pentru dietă se numesce pasivitate, care astăzi e decretată pentru toți românii de sub coróna St. lui Stefan.

Multă inimă pentru cauză românească a avut Aureliu Maniu, în toate împrejurările el a dovedit dragoste pentru némul său și pentru biserica sa.

El a fost un vrednic părinte al sâracilor, și un mândru fiu al sfintei noastre biserici.

Dela anul 1875 încôce Aureliu Maniu a fost notar public în Oravița, în care calitate a dovedit o sirguintă și vrednicie do model; el a fost foarte prețuit și admirat de totă lumea pentru înțelepciune și sirguintă, cari se împărechiau în persoana lui. Din fire a fost un om foarte vioiu, priceput la toate ale sale, un om cu care bucuros sta de vorbă ori și cine.

El se aprindea și se însuflețea de câte ori era vorba de națiunea română, pentru care a muncit cu tot zelul în cursul vieții sale.

Aurel Maniu a fost un adevărat springitor al ómenilor săraci cari la dânsul totdeauna găseau mângăiere,

Tinerimea noastră o iubia foarte mult și o ajutara prin dărnicia sa. Tinerimea era

de aici, era dorința ca acest loc să-l ocupe un preot de mir, deoarece cei dintre arhiepiscopii din urmă din ordul pașionistilor au dat proselitismului mare avânt. Cu toate acestea cardinalul conte Ladochowski a fost de altă părere și la propunerea colegiului de propagandă fide a numit papa Leo XIII. érăși un călugăr pașionist de arhiepiscop în București. Regimul român e însă hotărât a nu intra în nici o relațiune cu noul arhiepiscop Msgr. de Angelis, a cărui denumire a fost contra voinții regimului și totodată a hotărât a sista dotațiunea de 18.000 fr. pe seama arhiepiscopatului. După cum se știe acum vaticanul între astfel de împregiurări s'a hotărât a ține cont de voința regimului. Msgr. Angelis va fi înmănat a demisiona din postul oferit, după care va urma unul untitular nu din ordul pașionistilor, dar alegerea vaticanului într-aceea nu va căde nici pe un candidat al regimului?!

Unirea „Kulturegyleturilor“. Ați în 8 l. c. n. e mare tâmbălău în Budapesta. Nu e vorba nici de mai mult, nici de mai puțin, decât de unirea tuturor „Kulturegyleturilor“ în un mare „Kulturegylet“ regnicolar, anume la serbarea milenului, așa că Ungaria se va pute numi în al doilea mileniu în limba statului: „Kulturegylet-ország“. Planul, zemislit de mai înainte, este prezentat acum de Dr. Kosztenszky Géza, secretariul Kulturegyletului, care „cultivă“ pe slovaci. În sensul acestui plan „Kulturegylet“ regnicolar și-ar estinde cercul de activitate asupra tuturor comitatelor cu populații une micștă, unde s'ar înființa filiale, cu avere proprie etc.

Ne mirăm numai, că Kulturegyleturile, cari după cum spun ele, au se se îngrijescă de cultivarea elementului unguresc, ce trebă au cu comitatele cu populațiunea micștă?

Numire. Ministrul de justiția a numit pe preotul gr. oriental Ioan Ursu, spiritual al institutului corecțional de stat din Aiud.

Implinindu-și dl S. Albini pedepsa la Seghedin, cu trenul de eri dela prânz a sosit la Sibiu.

Malversațiune. Din Turda se scrie, că cu câteva săptămâni mai înainte s'a aflat că oficialii dela băile de sare de acolo au comis malversațiune de bani și înșelătorii în contul erariului. Direcțiunea financiară a suspendat pe toți oficialii și a introdus cercetare. Cercetarea a scos la ivelă date surprinzătoare; a aflat, că oficialii în înțelegere comună au așezat în maganize mai multă sare, decât s'a arătat în socoteli și plusul l'au valorat în favorul lor; dela 1885 începând au făcut abus și la vândarea sărei defraudând bani. Suma malversată se țiece că ar fi la 100.000 fl. În urma acesteia procuratura a dispus arestarea oficialilor de

lumea pentru care el se însufleșea, căci tinerimea unui nēm este viitorul acelui nēm și vędënd el tinerimea română cu câtă bărbăție intră în valea vieții, luptând pentru drepturile nēmului său, dările anilor săi i se înseninau, căci vedea o vighuroasă tinerime, care alături cu bărbății de frunte, lupta în același rënd pentru același ideal al poporului nostru, pentru sânta dreptate.

Mórtea lui Aureliu Maniu e o pe dere simțită a poporului nostru.

Un om de frunte, un român bun și un cufios fiu al bisericii noastre, un activ și înțelept funcționar a trecut din această lume.

Rămășițele lui pământesci în timpul cât au stat pe catafale, au fost împodobite cu corone dela o mulțime de autorități, prietenii și cunoșcuiții iau trimis cununi, și adrese de condolențe intristatei sale familii, cunoșcuiții și admiratori, de prin toate părțile pe unde a străbătut trista scire a morții sale.

Dorim nēmului nostru mulți bărbății cumj a fost Aurel Maniu, ér deasupra mormântului ilustrului decedat țiecem: Să-i fie amintirea vecinică!

Din „Fóia de Duminecă“ a „Dreptății“.

manipulațiune și să mai așteptă și alte arestări.

Esecutare. *Precând foile franceze anunțau, că anarchistul Vaillant e agrafiat dela mórte, sciriile telegrafice ce sosesc ați anunță că Vaillant a fost esecutat prin ghilotină. Aprobarea sentinții de esecutare s'a ținut precum se vede în secret.

Din Gazetar—Domnitor. La aceeași înălțime de asupra suprațerii mării, ca și Rio de Ianeiro dar la o depărtare de câteva sute de kilometrii, se înalță din mare două insule. Una este de stânci pleșuve numai, ér cealaltă e o frumoasă câmpie parcursă de un riuleț. Numirea acesteia e Trinidad și în ea găsim unele vechi colonii portugheze. Nu demult a debarcat un gazetariu pe această insulă, și a beut, din apa vâlceli și s'a rēcorit în iarba bogată a insulei. Apoi s'a dus la New-York, a luat o fată bogată de nevastă, și a vestit la totă lumea, că el a luat în proprietatea sa insula fără stăpân, și el s'a făcut domnitorul insulei Trinidad. Actul prin care se proclamă de Domnitor, e făcut în totă regula; a constituit și o cancelarie regală, care se fie sub conducerea sa, dar care e încă în New-York. Proclamația sa se termină cu apelul la toate țerrile, să fie recunoscut de Domnitor al Trinidadului.

Gazetarul care astăzi e Domnitor, e un frances, cu numele Hard-Hickey.

Cas de mórte. Renumitul medic din Viena și unul dintre cei mai vestiți profesori Dr. Billroth a murit în Abazia, din îngrășare de inimă.

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Român“.

Alba-Iulia, 5 Faur n. 1893,

On. d-le redactor! Petrecerea arangiată de românii din Alba-Iulia în scopul întemeierii unui fond scolar pentru șola română gr. or. a avut un succes splendid — și a întrecut așteptările cele mai optimiste.

Comitetul arangiator în frunte cu presidentul Ioan Fulea au luat toate dispozițiile ca să asigure reușita.

Sala dela „Ungaria“ frumos decorată, călușerii nostri bine pregătiți, imitațiunile date la timp, și închegarea unui grup de ómeni, cari și-au pus de problémă ridicarea a tot ce e al nostru din starea de amortețelă, ce a durmit până bine de curënd, au fost atâtea garanții că prestigiul nostru al românilor chiar aici în inima Ardélului are să fie ridicat și în cele sociale, precum îmbucurător avânt a luat în toate celelalte direcțiuni.

Increderea și stima, de care se bucură actualii conducători la publicul mare, a asigurat reușita petrecerei.

Preste 40 oficiari au luat parte la petrecere în frunte cu general majorul Lehmann, colonelul Knezevics, sub colonelul Alt, majorul Mărginean, căpitanii Bișu, Onciu, Russu etc. etc.

Dintre căpeteniile politice au onorat petrecerea cu prezența lor primariul Albei-Iulia Novák, deputatul dietal Mohay, căpitanul Roșca, președintele tribunalului Nemes, judele Gerasim și o mulțime de alți străini — din clasa inteligentă.

Petrecerea a durat până în dorii de ți, — romana și cuadrilul și după paușă au fost jucate în câte 2 colone de câte 50 părechi, arangiatorii, învătățorii din tract și din Sebeș și-au implinit rola cu acurateță, și pe când toate balurile date de magiari în sesonul acesta au fost puțin cercetate, la petrecerea românilor abia mai aflai loc în sală și în odăile laterale.

Au participat și preste 10 preoți rom-catolici, profesori gimnasiali în frunte cu canonicul Imets, și cu secretariul episcopesc Dr. Vass.

Intre dame am observat: pe dómnele Knezevics, soție de colonel în mă-

tasă rosa, Mohay mătasă crem, d-na Alt mătasă neagră, d-mna Ioan Cirlea mătasă neagră, d-na Petru Cirlea mătasă rosa, d-na Iosif Cirlea mătasă neagră cu crem, d-na Fulea mătasă cenușie, d-na Iliescu mătasă albă, d-na Löv nasc. Moldovan mătasă drapp, d-na Gerasim mătasă neagră, d-na Dr. Gerasim mătasă violetă, d-na Florescu mătasă neagră, d-na Tézi mătasă albă, d-na Rozor mătasă neagră; ér în costum au fost d-nele Curescu Ursa etc.

Dintre d-șore în costum am observat pe:

Lucreția Coșeriu (țărănesc), d-șora Gerasim (țărănesc), Victoria Roșca (țărănesc), Irina Muntean (țărănesc), Sabina Bitea (sêlistenesc), Aurelia Dărămușiu (sêlistenesc), Eugenia Dobrescu (țărănesc), Aurelia Cirlea (sêlistenesc), E. Marciac (țărănesc), Macsim (sêlistenesc), R. Cutean (țărănesc), ér celelalte au fost în toalete elegante de bal.

Protopresbiterul-paroch Ivan — și cu președintele petrecerei, au primit pe generalul și pe celelalte căpetenii eclesiastice și civile.

Intre păhare se părea omului, că raporturile încordate dintre români și magiari ca prin farmec au încetat, căci veselă era societatea, veseli bētrâni și tineri, și ai noștri cu încredere în vitalitatea noastră și în puterea noastră de a cuceri — făceau pe domnul casei.

La 12 óre s'a jucat „Călușerul“ și „Bătuta“ în costume noue, anume făcute prin dl comerciant P. S. Cirlea. Aceste jocuri au stors admirațiunea tuturor celor preșenți, — căci cu o precisiune mai clară nu se vor fi mai jucat cândva, ca în acesta sēră, onóre vetafalu lui Antoniu Cricovan.

Intre pauzele de joc, abia pe neobservate s'au vëndut și cele 300 de bilete pentru „tombolă“, și au urmat sortarea obiectelor — celor 20 de căștiguri.

Drăgălașa fiică a protopresbiterului nostru, — Veturia Ivan, în costum țărănesc, a tras numerii din urnă.

Când s'a terminat sortarea obiectelor alese cu mult gust de dómnele Fulea, Cirlea — și și-a vëndut fiecare norocul — a urmat paușă.

Inainte de așezarea la masă un grup de tineri s'a postat în mijlocul salei și sub conducerea parochului Iliescu au intonat un „Deșteptă-te române“ încât rēsuna sala. Damele și damicelele s'au asociat și ele la grupul cântăreților și prin glasul lor ângeresc au ridicat entuziasmul la culme.

„Pe voi vē nimiciră a pis-me i rētate“ cântat cu mare jale grupul cântăreților și fără voie făcënd o ochire prin sală am observat că lipsesc dela petrecere toți advocații români uniți din Alba-Iulia, și durerea a ajuns la culme, căci protopopul și preotul unit din loc încă tot asemenea nu s'au arētat.

Bag'semă petrecerea s'a fost dat în favorul întemeierii unui fond scolar gr. ortodox și uniții nu vor întemeierea unui atare fond.

Venitul brut a întrecut suma de 260 fl. — și vr'o 150 fl. vor rămâné pe seama școlei române greco ortodoxe.

Vom continua în butul tuturor pedecilor, ce ni se pun, vom rumpe toate bețele din rôte ca ca rul să umble și cu încredere în bravii conducători — vom merge pe căile pornite, căci pe aceste căi, isbânda ni-e sigură.

I. R.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Țera noastră.

Descriere populară a Ardélului

de

Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

La pôlele stâncei cu cetatea se află isvóre de apă puciosă, unde sunt întecmiri

de scaldă. Apa acestora, de o temperatură de 10° C., se folosesc pe succes cu deosebire contra bólelor de reumatism.

De pe culmea stâncei, de lângă căscióra cea pustie, avem o priveliște fórte frumoșă asupra împrejurimii. Spre mēdădi, în depărtarea albăstrie se nalță munții Țerei-Bârsei și ai Făgărașului, la pôlele lor vedem estindēdu-se o parte din șesul de pe Olt, apoi în apropiere ținutul deluroscolinos, cu păduri frumoșe pe cósțele și culmile înălțimilor. Spre rēsărit privirea ne pătrunde în strimțórea Oltului de la Rákos, ér jos în vale, la pôlele stâncei, se estinde orașelul Cohalm, cu stradele și casele sale curate și bine îngrijite și încunjurat cu frumoșe păduri de stejjar.

Cohalmul are 2775 de locuitori, dintre cari a treia parte sunt români. Aici se află scaunul unui protopopiat român gr. or. (al Cohalmului), de care se țin 21 parochii cu mai multe filii și cu 14,391 de credincioși.

Intorcēndu-ne îndērēpt la jurul mai apropiat al Brașovului, la Țara-Bârsei, de la Brașov spre rēsărit, în depărtare de vre-o óră dām de Săcele. Săcelele sunt șapte sate, aședate în sir lângă olaltă la pôlele muntelui Piatra-Mare. Patru din ele și anume: Bacifalu, Turcheș, Cernat și Satulung formeză o grupă, nefiind despărțite de câtră olaltă decât prin câte un păreș, ér celelalte trei, cari se numesc Țărlungeni, Zizini și Pucăreni sunt aședate ceva mai de parte și separate unele de altele. Dintre ele cele mai mari și mai însēmbrate sunt Satulung și Cernatul. Aceste am puté țiece că formeză centrul Săcelelor.

În Satulung se află două școle normale superióre române, cu mai mulți învățători și o școlă de stat populară și de lem-narie. În Cernat se ține tērgul de sēptămână al Săcelelor. Afară de aceste mai este însemnat și Zizinul, unde se află isvóre de apă mnerală și întocmiri de scaldă.

Săcelele au 20.803 locuitori, dintre cari aprópe jumătate sunt români, ér ceialalți sunt ciangăi. Ciangăii sunt unguri (sēcui) aședăți în cele șapte sate săcelene prin secolul al XV-lea. Ei au un dialect propriu al lor, amestecat cu cuvinte române și sunt de religiunea evangelică. Portul, jocurile și multe datine și obiceiuri ale lor sunt românesce și toți vorbesc și românesce.

Ocupațiunea de frunte a românilor săceleni este economia de vite și în special oieritul. Bărbații cu turmele lor de oi trăiesc mai mult la munte și în România. În timpul mai nou, de când s'a scumpit pășunatul și cu economia de vite nu merge așa de bine, au început a se aplica unii la negoș și s'au aședat în România, în diferite orașe. Ocupațiunea principală a lor însă este și acum oieritul. Ca oieri ei se numesc mocani, spre deosebire de ceialalți oieri, de moroiienii de pe la Bran și de țuțuienii (mărginenii) din jurul Sibiuului. Tot mocani se numesc și oierii din Triscaune, anume cei din Covasna și Brețcu, cari au acelaș mod de traiu, acelaș port, acelaș datine și obiceiuri, ca și românii din Săcele. O nuansare, ca se o numim așa, s'ar putea marca la mocani numai întru atâta, că cu cât ne depărtăm dela Brașov și respective dela Săcele spre Secuime cu atât modul lor de traiu apare mai patriarchal, mai neinflunțat de civilizația orașelor.

Éta cum se exprimă în privința acesta un bun cunoșcător al mocanilor, G. Pitish:

„Cercetând cu deamăruntul ocupațiunea, llmba, credințele, obiceiurile și portul românilor de pe cósța Carpaților, începēnd dela românii din Scheiu (Brașov) și până departe în Secuime, până dincolo de Covasna, până la Brețcu, dobândesci convingerea despre unitatea acestora într'un timp nu tocmai depărtat. Găsim apoi asemănare la românii din Rēsnoy, Cristian etc. Și dacă mergi mai departe nu poți să nu recunoști asemănare în port și obiceiuri, în urma contactului celui des, între toți a'estia și între românii de pe totă valea Prahovei.

Perderea portului, a obiceiurilor și ocupațiilor lor, se începe în Scheiu — cum e și natural, fiind la oraș — apoi trece la Seceleni și pătrunde încetul cu încetul până la Brețcu. Ca esemple între altele avem: Într'un timp, de când abea mai țin ómenii minte, în Scheiu erau fórte mulți economi de vite; ați în Săcele abia mai sunt jumătate din căți erau înainte, de óre-ce

mulți au trecut cu totul în România, în Dobrogea sau Basarabia. — Nu se ține minte, ca în Brașov să fi purtat femeile conciu; în Săcele s'a părăsit abia de vre-o cincideci de ani, pe când în Covasna și Brețcu sunt femei bătăne care îl mai pörtă. Gimbirul (cârpă de legat în cap) a fost adoptat mai întâi de femeile din Schei, apoi de cele din Săcele; ași îl găsim până dincolo de Țara Bârsei și pe valea Prahovei până la Comarnic". (Va urma)

Nr. 281 [16] 3—3
CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de paroch în parochia de clasa a III-a Bonțida, prin acesta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele anuale împreunate cu acest post sunt 400 fl. 17 cr.

Informațiuni mai detaiate despre aceste venituri se pot lua dela subsemnatul oficiu protopresbiterial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis și sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare la biserica din acesta parochie până inclusive 8 zile înainte de ținerea sinodului electoral în scopul de a cânta și predica, eventual a săvârși s. liturgie.

Deș, la 16 Noembre, 1893.

Oficiul protopresbiterial al tractului gr. or. Deș, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Teodor Herman m. p.,
protopresbiter.

Nr. 740. [15] 2—3.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Ia c u l r o m â n, protopresbiteratul Sighișó-

rei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul arhidiececesi „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post și statorite de comitetul parochial concernent la 30 Decembre 1893, sunt 393 fl. 50 cr.

Concurenții și pot lua informațiuni mai detaiate despre acesta parochia la oficiul protopresbiterial.

Reflectanții sunt poftiți a-și așterne petițiunile concursuale conform normelor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial până la termenul susindicat.

Sighișóra, la 31 Decembre, 1893.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Sighișórei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dimitriu Moldovan,
protopresbiter.

Nr. 81/1894 [21] 1—1
Publicațiune.

Conform §-lui 124 din „Regulamentul de procedură judecătorească în cauze matrimoniale“ se aduce la cunoștință publică, că Maria Nicolae Nicóră din Apoldul-de-jos — protopresbiteratul Mercurei — s'a despărțit pentru totdeauna de pribegitul ei bărbat Moise Cojocariu tot de acolo, prin sentența Consistoriului arhidiececesan din 28 Septembrie, Nr. 5449 B.

Mercurea la 24 Ianuarie 1894.

Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurea,

Ioan Droc,
protopresb.

Nr. 166. [2] 3—3

Publicațiune

În 10 Februarie 1894 st. n., la 9 ore a. m., se vor vinde pe calea licitărei publice în fața locului — Valea-Dobrei — 178 jumătăți italienses de lemne de fag pentru foc, cam 180 stângini metrici.

Reșinari în 27 Ianuarie 1894.

Primăria comunală.

Convocare.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și economii Sebeșana“ societate pe acții se învită prin acesta conform §-lui 18 al statutelor societății la a

VI-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în Sas-Sebeș la 25 Martiu a. c. n. la 2 ore postmeridiane în localul institutului.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunei.
2. Raportul despre încheierea compturilor și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Statorirea bilanțului și hotărâri asupra distribuirei și solvirei câștigului curat.
4. Ficsarea marcelor de prezență pe anul curent.
5. Alegerea a doi membrii în direcțiune, eșiți în urma sortirei (§ 31 din statute).
6. Propunerea direcțiunei pentru înființarea unui fond de pensiune pentru amployații institutului, votarea statutelor acestui fond și decisiune privitoare la dotarea acestui fond.
7. Eventuale propuneri făcute conform §-lui 28 lit. g din statute.

Domnii acționari, cari în sensul §-lui 20 și 21 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați; sunt rugăți a-și depune acțiunile și eventualele dovezi de plenipotență, cel mult până în 24 Martiu a. c. n. la casa institutului în Sas-Sebeș.

Sas-Sebeș, în 26 Ianuarie, 1894.

[22] 1—1

Direcțiunea institutului.

„Cassa de păstrare (reuniune) în Seliște“.

Convocare.

P. T. membrii „Casei de păstrare (reuniune) din Seliște“ se convócă la ședința

adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunei, pe **Mercuri în 2/14 Februarie a. c.** la 2 ore p. m. în sala cea mare a școlii române gr. or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcțiunii și propunerile acesteia.
2. Starea bilanțului cu 31 Decembre 1893 și distribuirea profitului curat.
3. Raportul consiliului de inspecțiune și eventual propuneri.
4. Alegerea membrilor în consiliul de inspecțiune conf. §-lui 20 din statute.

Din ședința direcțiunii Casei de păstrare (reuniune) în Seliște, ținută în 19/31 Ianuarie 1894.

[19] 2—2

Direcțiunea.

Bilanțul

casei de păstrare (reuniune) în Seliște pe al X an de gestiune 1893.

Contul bilanțului.

Active.	fl.	cr.	fl.	cr.	Pasive.	fl.	cr.	fl.	cr.
Casa în număr:	8,758.07				Depunerile membri- lor (cap. social)	10,300.—			
Imprumuturi cu ca- venți	132261.60				Depuneri spre fruc- tificare	16,1710.96			
Imprumuturi hipo- tecari	5,2315.60				Fondul de rezervă	14,640.64			
Efecte	3093.—				Fondul de binefaceri	3,356.49			
Depuneri proprii	1,190.36				Interese anticipate pro 1894	2680.13			
Diversi debitori	181.79	197790.42			Diversi creditori	15.53	192703.75		
			197790.42		Profit curat	5,086.67		197790.42	

Contul profitului și perderilor.

Eșite.	fl.	cr.	fl.	cr.	Venite.	fl.	cr.	fl.	cr.
Interese la depuneri			6139.75		Profit transportat din anul trecut			18.03	
Spese:					Interese:				
Salare, marce de pre- sență, remunerație	852.12				Dela imprumuturi cu cavenți	9,666.50			
Imprimate, inserțiuni: recușite de scris di- verse	444.23				Dela imprumuturi hi- potecari	3,047.10			
Porto	13.06	1309.41			Dela depuneri pro- prietăți	190.57	12,904.17		
Contribuțiune:					Provisiuni		683.82		
Directă	469.19				Tacse de transcriere		4.—		
10% după interese la depuneri	501.22								
Equivalent și darea drumului	58.87								
Competință de timbru și aruncuri cottense	44.91	1,074.19							
Profit curat		5,086.67							
			13610.02					13610.02	

Seliște, în 31 Decembre, 1893.

Dr. Nicolae Maier, președinte. **Nicolae Neamțu,** secretariu. **Nicolae Mosora,** cassariu. **Constantin Herța,** comp.abil.

Dimitrie Roman, v.-președ. **Ioan Comșa sen.** membru al direcțiunei. **Dr. Nicolae Calefariu,** membru al direcțiunei.

Bucur Comșa, membru al direcțiunei. **Nicolae Peligrad,** membru al direcțiunei. [20] 2—2

Subsemnatul consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul present, precum și conto profitului și al perderilor și l'am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Ioan Banciu, membru al cons. de inspect. **Ilie Hociotă,** membru al cons. de inspect. **Aron Gogonea,** membru al cons. de inspect.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobre 1893.

Ghiriș — Turda								
7.38	11.—	4.—	10.17	Ghiriș	5.10	10.30	3.30	9.12
8.08	11.20	4.20	10.37	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52
Careii mare — Zelău								
—	—	—	5.42	Carei-mare	7.05	—	—	—
—	—	—	10.30	Zelău	2.25	—	—	—
Sighișórá — Odorheiu								
—	—	4.20	11.08	Sighișórá	10.32	5.32	—	—
—	—	7.07	1.50	Odorheiu	7.57	3.02	—	—

Arad — Timișóra								
—	6.25	11.30	5.58	Arad	9.44	3.45	10.55	—
—	7.32	12.47	6.46	Vinga	9.02	2.41	9.46	—
—	8.42	2.04	7.39	Timișóra	8.—	1.11	8.15	—
Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni								
—	6.—	11.28	4.10	Simeria	10.3	3.24	9.35	—
—	7.21	12.48	5.39	Hațeg	9.02	2.03	8.25	—
—	9.45	3.40	8.48	Petroșeni	5.56	11.26	6.16	—
5.15	—	4.05	—	Vule "	—	9.58	—	8.38
6.20	—	5.10	—	Lupeni	—	9.07	—	7.45
6.40	—	5.30	—		—	8.35	—	7.01

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în cele jos, însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase înseamnă órele de hópte.